

sreče niso imeli, prišli so sicer srečno do Grenlandije, a Davisova Cesta je bila polna ledu, Baffinova Zemlja odeta z ledenim oklepom, veter je bil tako mrzel, da so zmrznila jadra in vrvi, mornarji so godrnjali. Kljub naporom ni mogel dobiti Davis dohoda do zaliva Cumberlandskega, vrnil se je na Grenlandijo, boril se z Eskimi, izgubil v boju tri mornarje, 19. avgusta jadra že domov.

Ni pa obupal, pregovoril je trgovce londonske, da so mu opremili zopet tri ladje, Sunshine, Elizabeto in Heleno, 15. maja 1587 zapusti Angleško. Ko so se peljali v zaliv Godthaabski — poznali so ga že od prej — je spravil naval in pritisk ledenih gora ladjo Sunshine v največjo nevarnost, mornarji so jo sklenili zapustiti ali pa obrniti se proti domu, kapitan pa ne odneha, raje umreti nego sramotno se vrniti, prodirajo dalje proti severu in pridejo slednjič do $72^{\circ}12'N$, dalje nego kdorsibodi prej, izvzemši Eskime in Normane. Kosarsuik so imenovali domačini to skrajno točko Davisove poti ob Grenlandiji, kapitan jo je prekrstil po dobrotniku svojem v Hope Sanderson (hope = upanje). Obrnivši se od Grenlandije nazaj v cesto so dosegli še $73^{\circ}N$, potem pa jadrali vsled ledene nevarnosti nazaj doli ob Baffinovi Zemlji in slednjič prišli tudi do zaželjenega vhoda v zaliv Cumberlandski, do vhoda, ki naj bi bil začetek ceste v Kino. Že po preteku enega dneva je spoznal Davis, da se je motil, da tudi on ni na pravi poti do zakladov azijskih, obrnil se je, plul mimo Frobisherjevega Zaliva in čez današnjo Hudsonovo Cesto; bil je kakor tudi drugi mnenja, da

mora cesta peljati dalje proti zahodu, a bližala se je jesen oziroma zima, preplul je morski rokav, krstil otok ob severni točki Labradorja po nekem raziskovalcu morja za otok Chidley, plul dalje ob Ameriki do $52^{\circ}N$, 15. septembra je bil v Londonu.

Trgovci londonski sicer niso bili zadovoljni z doseženim rezultatom, saj vendar niso prišli do pravega cilja, do poti v Azijo, a poznejši časi so pokazali, da so odkritja Davisova za Angleže tudi nekaka zlata jama; opozoril je namreč rojake svoje na izredno bogata lovišča v ondotnih zalivih in rokavih, oprijeli so se lova na kite, mrože, tulnje itd., dobiček je bil večji nego oni Špancev, ker so v teh trudapolnih bojih z naravo na severu Angleži šele postali pravi mornarji; petdeset let po opisanih potovanjih Davisovih izvijejo žezlo nadvlade na oceanu Holandcem, sto let pozneje preženo z morja Francoze.

Zanesljiva so tudi Davisova opisovanja in poročila o Eskimih ob obalah njegove ceste ter o pokrajinah samih. On sam ni šel več na sever, ni mogel dobiti novih dobrotnikov, zlasti še, ko je l. 1590. umrl Francis Walsingham, tajnik kraljice, duša dotedanjih podjetij. Spremljal pa je Davis Cavendisha na ekspediciji v Južno Morje, odkril je Falklandske otoke, umrl je leta 1605. v boju z japonskimi morskimi roparji ob obrežju Malake. Angleži so zopet za dolgo časa opustili prodiranje proti severozapadu. Govorilo se je takrat pač mnogo o nekem Špancu Maldonado, ki naj bi bil dobil dohod v Kino, a videli so kmalu, da je popis njegovega potovanja le izmišljotina. (Dalje.)

FROBISHERJEVI MORNARJI UGRABIJO
ESKIMA-DOMAČINA.